

ת"פ 1832/01/13 - מדינת ישראל נגד עומר תאבת

בית משפט השלום ברחובות

08 דצמבר 2014

ת"פ 1832-01-13 מדינת ישראל נ' תאבת

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
עומר תאבת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי הנאשם בעצמו ב"כ הנאשם עו"ד איריס אהרונוב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, בכך שבתאריכים 29.7.12 ו- 31.12.12 שהה ברחובות וביבנה בהתאמה, מבלי שהיו בידיו אישורי שהייה בישראל כדין.

התביעה עתרה להטיל עליו על פי מתחמי הענישה הנהוגים שעוד יפורטו להלן, חודשיים של מאסר בפועל; בעוד שההגנה עתרה להסתפק בעונש הצופה פני עתיד כאשר אף היא הסתמכה על הלכות בית המשפט העליון והדגישה, כי מדובר בנאשם שבזמנו נכנס לתחומי מדינת ישראל לצורך פרנסה בלבד, כי מדובר בשתי כניסות בודדות שלא קדמו להן כניסות ואף לא באו לאחריהן כניסות והן עומדות אך לבדן ללא עבירות נוספות, כי מדובר בחלוף זמן יקר שבמהלכו כאמור לא בוצעו כניסות נוספות לישראל ויש לתת לכך משקל רב, כי מאז עובד הנאשם בתחומי איו"ש ועל כן פחת הסיכון עד מאוד להישנות העבירות.

רבות נאמר על הערך המוגן הנפגע בעבירה מעין זו, כאשר נפגעת ריבונותה של המדינה שאינה יכולה לבחון את הנכנסים בשעריה, האם עברו את הבדיקה הבטחונית הנדרשת אם לאו, ויש בכך כדי לפגוע בבטחון הציבור ולעתים גם בבטחונם.

עמוד 1

רבות גם נאמר על מתחם הענישה הראוי לעבירה מעין זו. בתי המשפט המחוזיים קבעו לא אחת כי מתחם הענישה הראוי לעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק כשהיא עומדת לבדה ללא עבירות נלוות וכאשר מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי נע בין חודש ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

בהלכת הדרי אישר בית המשפט העליון את מתחם הענישה האמור ויחד עם זאת ציין, כי במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהא להטיל גם עונש מאסר מותנה ולא תהיה חובה להטיל דווקא עונש מאסר לריצוי בפועל.

בענייננו, יש לבדוק מס' פרמטרים. אמנם אין המדובר בנאשם בעל עבר פלילי אך יחד עם זאת, מדובר בשתי כניסות למדינת ישראל ולא באחת, מדובר במי שבחודש יולי 2012 נכנס לישראל ולא ננקטו נגדו אמצעים כלשהם אך יחד עם זאת, נפתחה נגדו חקירה ועל כן היה מודע לכך שחל עליו איסור לעשות כן ויחד עם זאת, מס' חודשים לאחר מכן מצא לשוב לסורו ולבצע כניסה נוספת לישראל שלא כחוק.

נכון, שמאז ביצוע העבירות חלפו כשנתיים ימים אולם יושם מנגד כי כתב האישום הוגש מיד בסמוך לאחר ביצוע העבירה השניה כך שלא היה כל שיהוי בעניין זה וכי מאז במשך 5 הזדמנויות בהן נקבעו מועדים לדיון בתיק זה לא התייצב הנאשם לדיון ואף לאחר שניתנה הכרעת הדין בעניינו הוא ביקש דחייה לטיעונים לעונש. מכאן, שאת מרבית מחלופי הזמן אין לו לנאשם אלא להלין על עצמו. יש מקום ליתן משקל מסוים לחלופי הזמן אך כאמור משקל מסוים בלבד בשל התנהלותו של הנאשם, אחרת נמצא לומר כי אם ישוחרר הנאשם ממעצרו בתנאים כאלה ואחרים ולאחר מכן לא יתייצב במשך פעמים לא מעטות לדיונים בעניינו, תיזקף תקופה זו אך לזכותו לעניין העונש. ברי, כי הדבר אינו הגיוני.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, מחד את העדר העבר הפלילי והעדר עבירות נוספות, לרבות חלופי הזמן, ומאידך את העובדה כי מדובר בשתי כניסות לישראל בזמן סמוך באופן יחסי, מצאתי כי נכון יהא לגזור על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של מתחם הענישה.

על כן אני גוזרת על הנאשם חודש ויום מאסר לריצוי בפועל, מהם ינוכו ימי מעצרו - מיום 31.12.12 ועד 1.1.13.

כמו כן אני גוזרת על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יבצע עבירה כלשהי לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ז כסלו תשע"ה, 08/12/2014 במעמד הנוכחים.

עינת רון , סגנית נשיאה

עמוד 2

קלדנית: טובה, איילת

הוקלדעלידיאילתסוסן